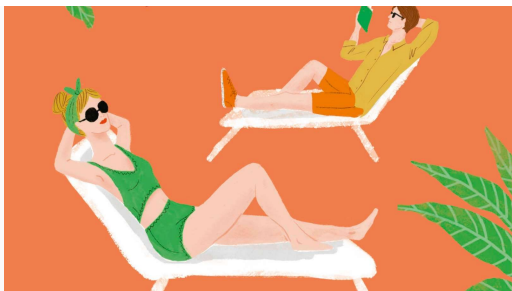

Banaliteter står i vejen, da Alex møder Poppy

Udsnit af bestsellerbogens forside. Men "Dig og mig på ferie" er for let til Isabella Miehe-Renards bagage.

Isabella Miehe-Renard07.05.2022

BØGER // ANMELDELSE – Emily Henrys kærlighedsroman *Dig og mig på ferie* bliver præsenteret som endnu en prisvindende bestseller, men den kommer ikke med Isabella Miehe-Renard på strandtur, rain or shine. Det eneste originale i romanen, der i bedste fald er en hyldest til succesfilmen *Da Harry mødte Sally*, er den højst besynderlige metaforik, skriver hun og spørger: Skal kærlighedsromaner være gammeldags?

Dig og mig på ferie

Forfatter: Emily Henry

Forlag: Gads Forlag. 424 sider. Oversat fra "You and Me on Vacation". Udkom d. 5. maj 2022

Der er intet galt med strandlæsning. Vi køber en feel-good roman i lufthavnens kiosk, der matcher vores ide om feriehygge. Den får plads i strandtasken ved siden af solcremen, vandflasken, pungen med vekslet valuta, og den skal helst være let i både tyngde og indhold.

De færreste nupper lige James Joyce eller Tolstoj med på solbriksen, men *nogle* uforpligtende bøger kræver en bedre strand end andre. Eller muligvis dårligt vejr på en øde ø.

Amerikanske Emily Henrys roman, *Dig og mig på ferie*, er kåret som bedste kærlighedsroman i 2021 af læserne på influencer-bloggen "Goodreads", og hun solgte bøger nok til i en periode at ligge øverst på New York Times' Bestsellerliste.

De mødes tilfældigt som purunge på Chicagos universitet og skændes i kække dialoger. Her hedder de ikke Harry og Sally men Alex og Poppy

Om samtlige købere skulle på stranden, ved jeg ikke. Jeg ved kun, at bogen i mine øjne er uoriginal, alt for lang i et forudsigeligt plot, ikke morsom nok og simpelthen *for* let til min bagage.

Hård kritik kræver uddybning, det skal I nok få om lidt, men lad mig først understrege, at jeg godt kan lide rom-coms. Dog mere på film end som litteratur. Jeg har hygget og moret mig i biografsetet (uden sand mellem tæerne) med *Fire bryllupper og en begravelse*, *Pretty woman*, endda *Bridget Jones' Dagbog* for at nævne nogle få.

Jeg har begejstret genset *Da Harry mødte Sally* adskillige gange – og nu når jeg frem til denne nye roman: *Dig og mig på ferie* er enten en ren efterligning, pastiche eller en hyldest til selvsamme film. Jeg håber på det sidste.

Hvem husker ikke Meg Ryan og Billy Crystal i *Da Harry mødte Sally* fra 1989?

Da Alex mødte Poppy

Bogens set-up er nemlig en stille, stabil introvert mand og en (ekstremt) farverig tale-over-sig- ekstrovert kvinde, hinandens modsætninger, hvilket forklares og eksemplificeres på hver en side.

De mødes tilfældigt som purunge på Chicagos universitet og skændes i kække dialoger. Her hedder de ikke Harry og Sally men Alex og Poppy. Som læser vil jeg gerne have, at de får hinanden, men en tredjedel inde i bogen vinder min utålmodighed over spændingen. Jeg magter ikke flere konstruerede forviklinger og forfatter-skabte *hurdles*.

Undervejs måtte jeg google genren. Og ja, Emily Henrys opskrift opfylder hvert et kriterie. Respekt for det. Jeg lærte, at det her greb hedder "slow burn": Historier, der "kan noget helt særligt, fordi personernes forhold udvikler sig, hvor de kun g r a d v i s t forelsker sig over tid. De møder mange bump på vejen, hvilket giver læserne en følelse af realistisk ægte romantik."

Emily Henry debuterede i 2016 og har nu skrevet syv romaner.

Foto: Foto: Devyn Glista, St. Blanc Studios

På Saxo.com rammer denne definition også plet: “Bøger om kærlighed til HENDE”, det står der vitterligt, selvom Enhedslisten nok ville betegne målgruppen som “ikke-mænd” ... Ord som hjerteskrærende, rødglødende og endog vanedannende går igen.

En annoncør med opstilling af kærlighedsromaner vover sig helt ud på det dybe vand – her lover man, at genren gør dig henført, medrevet og forelsket. Der er dog ikke nogen garanti, så hvis dette ikke sker, kan man forhåbentlig sende bogen retur – fragtfrit.

I min maraton-googling ramte jeg dog muren, da jeg stødte på følgende argument: “Disse romantiske bøger frembringer Dopamin i hjernens belønningssystem”. I kid you not!

Uimponerende gammeldags

Citater fra *Dig og mig på ferie* kan måske uddybe min kritik bedre. F.eks. med de mærkeligste romantik-metaforer: “Hjerte galoperer. Mave knuger sig sammen, og indvolde føles som kopnudler” (sic). Eller: “Det føles som om et æg sprækkes i mit bryst, og indholdet flyder varmt ud over mine nerveender.”

Og når Poppy pakker tøj til næste ferie, fortæller hun: “Jeg ser op fra den farverige eksplosion af Muppet-opkast, som er det tøj, jeg har lagt i min taske.” Eller: “Mellem mine kraveben lægger sig en ømhed, som bliver dybere med tasmørket”.

Indrømmet, nu er jeg som nysgerrig læser her i et flow af undren, så I får et par eksempler mere: “Kærligheden stiger i mig, ikke så meget som en bølge, mere som en pludselig opført skyskraber”. Når Alex smiler forsigtigt, er det “kortvarigt som en kolibris vingeslag”.

Well, måske *skal* kærlighedsromaner være gammeldags?

Jeg spørger så, kender I udmærket det? Er jeg bare en sur “metafor killer? En formildende omstændighed eller forklaring kunne være selve oversættelsen, der ikke fungerer optimalt. Hovedpersonerne betegner sig selv som Millennials, 20-25 år. Bruger de virkelig i 2022 udtryk, som “at de giver hinanden olferter”? Og ville mine jævnaldrende niecer sende et postkort hjem om, at de “ligger ved poolen og vi

feder den virkelig”? Ville Alex under en hed forførelse udtale: “Poppy, jeg har lyst til at kysse dig pornografisk”?

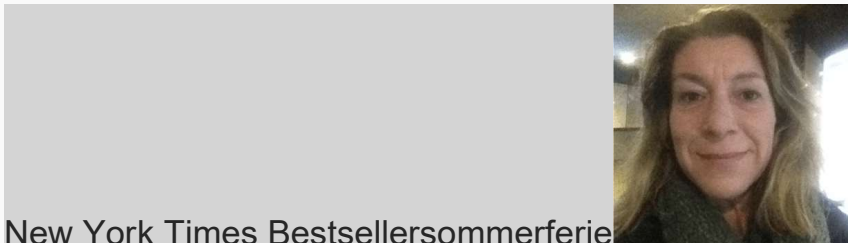
Well, måske *skal* kærlighedsromaner være gammeldags? Jeg ved ikke nok om køber-segmentets alder, men selvom Tinder-dating nævnes i en kort scene, og en bror til Alex er homoseksuel, vælger Emily Henry at lade bogens (næsten, for der er flere) *point-of-no-return* være et *issue* om afsløringen af Alex’ tidligere forlovelsesring og frieri til en anden kæreste tre år tilbage. Jeg vil ikke spoilere handlingen i denne hvad-nu-hvis-vi-er mere-end-venner-forveksling. Derfor ikke noget handlingsreferat.

Lad os i stedet dvæle ved en nøglereplik på side 356. Det er cirka 60 sider før slutningen. Her får vi bogens dybere konklusion præsenteret:

“Måske kan tingene altid blive bedre mellem mennesker, der gerne vil blive bedre til at elske hinanden. Måske er det alt, hvad der kræves”.

Den påstand køber jeg gerne. Men jeg køber ikke bogen, *rain or shine*. Jeg blev hverken henført, medrevet eller forelsket i den.

PS: Romanen kan selvfølgelig fås som lydbog. Vælger du at lytte til bøger i denne genre, lover Saxo.com, at du kan gøre det i bussen “uden at få røde ører” eller nyde dem, mens du “graver have eller stryger middagsdugen”. Ok så, jeg stopper her.

New York Times Bestsellersommerferie

Isabella Mieke-Renard

Isabella Mieke-Renard er journalist og forfatter. Hun er tidligere studievært på Kanal 2, TV2, DR1 og DR2. Hun bor i kollektiv i Halsnæs og trives udenfor rampelyset. Tæt på hav og fjord og Danmarks største sø.